

Objektivita veřejnoprávního média aneb když dva dělají totéž

27.11.2009 Mělnický deník str. 10 Mělnicko - u nás doma

Milouš Červenci

Jako představiteli jedné malé státní příspěvkové organizace mi to nedá, abych se s čtenáři nepodělil o jeden zážitek ze sledování včerejších regionálních zpráv na ČT1.

Zaujala mě informace o literární soutěži pro středoškoláky, kterou vypsal Knihovna Václava Havla na téma „Dvacet let svobody od komunismu – dvacet let svobody k čemu?“.

Protože jsem o soutěži něco zaslechl i v předešlých dnech, byl jsem upřímně zvědav na další informace, zejména kolik studentů se soutěže zúčastnilo. Když však redaktorka zmínila, že eseje zaslalo do soutěže 80 studentů a z nich asi 50 bude přítomno na slavnostním vyhlášení výsledků, trpce jsem se zamyslel.

Čím to asi je, že taková drobná, byť jistě záslužná aktivita dostane prostor ve večerních zprávách na ČT1, a čím to je, že mnohem významnější aktivity nedojdou sluchu vedení této televize. Že by to bylo tím přídomkem sametová? Či jménem pořádatelů? Nevím. Nicméně posuďte sami.

Památník Lidice pořádá mezinárodní internetovou vědomostní soutěž „Lidice pro 21. století“. Soutěž je určena pro studenty ve věku od 10 do 19 let ve dvou věkových kategoriích. Otázky, jejichž autory jsou renomovaní historikové a pedagogové z VHÚ Praha a FF UK, se týkají druhé světové války v evropském rozměru. Nedílnou součástí testů je zpracování kratší literární práce na předem dané téma, lišící se opět věkovou kategorií. Zasláné výsledky hodnotí porota složená z předních historiků, spisovatelů a pedagogů.

Letošního 4. ročníku se zúčastnilo 2432 studentů ze 13 zemí světa. Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže se konalo v Ležákách za přítomnosti více než stovky studentů z Česka i Slovenska. Nepochybně se tato soutěž stala jednou z největších svého druhu na světě. Získat však veřejnoprávní televizi, aby natočila krátký šot o soutěži, je za celé čtyři roky trvání soutěže nemožné.

Obdobně je tomu u Mezinárodní dětské výtvarné výstavy Lidice, kterou taktéž pořádá Památník Lidice. Letošní již 37. ročník obeslalo svými výtvarnými pracemi rekordních 21 500 dětí z 53 zemí světa. Soutěž se tak definitivně zařadila nejen mezi nejstarší soutěže na světě, ale také jako absolutně největší. Slavnostního vyhlášení výsledků a vernisáže se zúčastnily opět stovky dětí z celé republiky, zahraniční vítězové z Mexika a Rumunska. Přítomni byli nejvyšší představitelé ČR a řada velvyslanců. Bohužel ani v tomto případě opakovaně nenalzáme pochopení u české veřejnoprávní televize, aby seznámila diváky s něčím pozitivně výjimečným.

Památník pořádá i další zajímavé akce, například celostátní přehlídku nejlepších dětských pěveckých sborů i se zahraniční účastí apod. Žádná z doprovodných aktivit, kromě červnové pietní vzpomínky, však není pro ČT natolik zajímavá, aby o ní přinesla informaci svým divákům.

Leží Lidice příliš blízko Prahy anebo naopak příliš daleko, včetně své smutné historie? Víím, že je má otázka absurdní. Ale není absurdní více, než nepochopitelný je vztah české veřejnoprávní televize k lidickému odkazu.

Milouš Červenci, ředitel Památníku Lidice